

РЕШЕНИЕ

Номер Дата Град

В ИМЕТО НА НАРОДА

съд
На Година

В публично заседание и следния състав:

Председател	<input type="text" value="Ангел Павлов"/>		
при участието на секретар	<input type="text" value="Мая Младенова"/>		
и на прокурор	<input type="text" value="-"/>		
като разгледа докладваното от	<input type="text" value="председателя на състава"/>		
<input type="text" value="АН"/> дело номер	<input type="text" value="15172"/>	по описа за	<input type="text" value="2017"/> година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН. Образувано е по жалба на „БТВ медиа груп“ ЕАД, гр. София, срещу НП № РД-10-55/08.08.2017 г., издадено от председателя на СЕМ, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ на основание чл. 126, ал. 1 и ал. 3 от ЗРТ е наложена имуществена санкция в размер на 6000 лева. С жалбата се иска НП да бъде отменено, като от страна на жалбоподателя със самата жалба и отделно в хода на производството се излагат твърдения за недоказаност на административното нарушение (и конкретно – че не е налице соченото в постановлението превишаване на 12-минутното време и че безспорно е установено, че нарушението не е извършено, като се коментира и начинът на установяването му от техническа гледна точка), за съществено нарушаване на процесуалния закон, като се сочи конкретно, че не е спазена разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН (и конкретни нейни повели), а също и за нарушаване на материалния закон, като в тази връзка е изложено и тълкуване на разпоредбата на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ и на свързана с тази разпоредба международноправна уредба, като възразява срещу позоваването на нетълкувателна съдебна практика. Въззиваемата страна намира нарушението за безспорно установено, намира, че правилно е извършено измерване на кръгъл час, което е в съответствие с чл. 12 от Европейската конвенция за трансгранична телевизия, обръща внимание, че се касае за превишаване на времето за реклама с 2 минути и 26 секунди, както и на съдебната практика по въпроса.

От писмените доказателствени материали по делото (по арг. от чл. 14, ал. 2 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН ангажирането и на гласни доказателствени материали, в това число посредством разпит на актосъставител и свидетели по АУАН, не е задължително, обективната истина по предмета на доказване по делото може да се разкрие и само на база писмени доказателствени материали и в конкретния случай не се налага ангажирането на гласни такива), извън решението на СЕМ и заповедта на председателя му, които имат отношение към компетентността на конкретните актосъставител и наказващ орган, се установява описаната в НП фактическа обстановка относно времето за реклама в телевизионната програма „БТВ“ за периода от 22:00 часа до 23:00 часа на 21.05.2017 г., което време е общо 14 минути и 26 секунди и относно съответните влезли в сила предходни НП срещу същото юридическо лице (с уточнението, че се касае за постановления отново за нарушаване на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ), с която страните са запознати, която няма да бъде повтаряна в настоящото изложение и към която съдът препраща (с направеното преди малко уточнение). Измерването на продължителност в секунди, още повече когато се касае за период от общо 14 минути и 26 секунди (който не

е особено голям), не представлява сложна техническа дейност и може лесно да бъде осъществено посредством всеки обикновен нормално функциониращ времеизмервателен уред. Доказателствата по делото относно технически проблеми при съответната система за мониторинг не касаят процесния период.

Отговорността на юридическите лица, която се реализира по реда на чл. 83 от ЗАНН, от който вид е и процесната, е обективна, безвиновна. Налице е в случая неизпълнение на задължение към държавата при осъществяване на дейността на ~~юридическото лице-жалбоподател съгласно посоченото в НП~~, в това число съгласно дадената в постановлението правна квалификация, включително що се отнася до приложимата санкционна разпоредба, като в случая се касае и за хипотеза по пар. 1, т. 33 от ДР на ЗРТ. Санкцията е определена в минималния размер по чл. 126, ал. 3 вр. ал. 1 от ЗРТ и е безпредметно да се коментира справедливостта ѝ. Проценто административно нарушение е извършено в гр. София, откъдето, както е ноторно, се разпространява съответната телевизионна програма.

Възраженията на жалбоподателя във връзка с прилагане на международното право и във връзка с прилагането на правото на ЕС са неоснователни, доколкото при всяко положение не е налице забрана по отношение на Република България за въвеждане във вътрешното ѝ законодателство и на по-строги ограничения досежно продължителността на рекламните спотове. При всяко положение едночасовият период, посочен в НП, отговаря и на критерия - за който и да е едночасов период, и на критерия - за конкретен астрономически час, част от 24-часа от денонощието. Иначе, разпоредбата на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ е съвсем ясна и съдържа правило, важащо за „даден едночасов период”, т. е. – няма абсолютно никакво значение дали началото на този период съвпада с началото на един от 24-те астрономически часа, на които е разпределено денонощието или не и дали крайт му съвпада с края на такъв астрономически час, като в случая такова съвпадение е налице. Смесът на коментиранията законова забрана, който е пределно ясен, е в това да няма (изобщо) какъвто и да било едночасов (т. е. – 60-минутен) период, в който делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар да надхвърля 12 минути. Ирелевантно е какъв е делът на рекламните спотове спрямо/в рамките на конкретните разпространявани аудио-визуални произведения. При това положение е безпредметно по-нататъшното обсъждане на възраженията на въззивника касателно това как се определя съответната 12-минутна продължителност.

Съвсем ясно в обжалваното НП са посочени самото нарушение (превишаването и релевантният конкретен едночасов период), обстоятелствата, при които то е извършено (разпространяването на съответната програма) – с направеното по-долу уточнение касателно повторността - и доказателствата, които го потвърждават (прегледаният запис, като е посочен отделно и самият АУАН, който пък е подписан от свидетели на установяването на нарушението), поради което възраженията на жалбоподателя и в тази връзка (включително с оглед направеното по-долу уточнение касателно повторността) се явяват неоснователни.

Не е посочено в НП (както изисква чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН) къде е извършено нарушението, но с оглед посочването там на това при разпространението на коя телевизионна програма е извършено то уточняването на съответното обстоятелство няма практическо значение и при всяко положение не може да се говори за ограничаващо процесуални права нарушение на процесуалните правила, т. е. – за съществено нарушение на визираните правила (арг. от чл. 335 вр. чл. 348, ал. 3 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН). Обвинението е съвсем ясно и срещу него може да се упражни надлежно и е упражнено в случая надлежно правото на защита и то на защита по същество.

В тази връзка, не е допуснато при издаването на НП съществено нарушение на процесуалните правила (отново доколкото не е налице хипотеза на ограничаване на

процесуалното право на защита - арг. от чл. 335 вр. чл. 348, ал. 3 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) съгласно изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН за посочване на обстоятелствата, при които е извършено административното нарушение и що се отнася до релевантните за повторността фактически обстоятелства, независимо от това, че не е изрично уточнено в обжалваното по настоящото дело постановление за какви нарушения са били издадени съответните предходни НП; същите несъмнено са достъпни като информация за жалбоподателя и са надлежно индивидуализирани в процесното постановление от 08.08.2017 г.

Отделен е въпросът, че при всяко положение се касае за превишаване с над 2 минути, поради което дори и да следваше да се приеме, че е възможна някаква грешка при измерването, то тя не би могла да даде каквото и да било съществено отражение върху прилагането на закона.

Също отделен е въпросът, че възражението на въззивника във връзка с това, че се извършва позоваване на нетълкувателна съдебна практика, е напълно правилно, поради което и съдът изобщо не обсъжда наличието на визираната пък била тя и константна съдебна практика. От значение е как следва да се тълкува и прилага законът, отговорът на който въпрос беше даден по-горе.

При извършената цялостна, включително въвн от доводите от страна на жалбоподателя, проверка по реда на чл. 314 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН съдът не намери каквито и да било причини за изменение или отмяна на НП, включително като се има предвид, че актосъставителят се явява компетентен да състави процесния АУАН на основание чл. 37, ал. 1, б. „б“ от ЗАНН вр. чл. 127, ал. 1 от ЗРТ, видно от съответната заповед, приложена като заверено копие, а самият наказващ орган е компетентен да издаде обжалваното НП по силата на чл. 127, ал. 2 от ЗРТ (по делото е приложено и заверено копие от решението на съвета, по силата на което конкретният наказващ орган като физическо лице се е явявал председател на СЕМ). В обобщение, обжалваното НП следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от всичко изложено и на основание чл. 63, ал. 1, изр. 1 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА НП № РД-10-55/08.08.2017 г., издадено от председателя на СЕМ.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

РАЙОНЕН СЪДИЯ / Ангел Павлов/:

20

РЕШЕНИЕ

№ 1762

гр. София, 15.03.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 22.02.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев
ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска
Георги Бозуков

при участието на секретаря Емилия Митова и прокурор Ютеров, като разгледа дело номер **376** по описа за **2019** година, докладвано от съдия Елица Райковска и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

АССГ е сезиран от БТВ Медиа груп ЕАД срещу решение от 18.11.2018 г. на СРС, НО, 18 с-в по нахд № 15172/2017 г., с което е потвърдено издадено срещу касатора наказателно постановление /НП/. Моли решението и НП да бъдат отменени.

Ответникът по касационната жалба /КЖ/ моли същата да бъде отхвърлена.

Представителят на СГП счита, че КЖ е неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

СРС подробно е анализирал фактичката обстановка, поради което настоящият състав няма да я преповтаря. От правна страна съдът счита, че при издаването на НП не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, НП е издадено от компетентен орган и отговаря на изискванията на чл. 57 от ЗАНН. НП и АУАН са издадени в сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

С атакуваното НП на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 6000 лева за нарушение на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ при условията на повторност за това, че на 21.05.2017 г. от 22:00 до 23:00 часа са излъчени рекламни спотове с общо времетраене от 14 минути и 26 секунди при максимална допустима продължителност от 12 минути.

Видно от съдържанието на КЖ основните спорни въпроси касаят действителната продължителност на рекламните спотове, както и значението на понятието „даден едночасов период“.

Във връзка с първото възражение досежно продължителността на рекламните спотове на процесната дата от 22:00 до 23:00 часа

доказателствените искания на касатора пред въззивната инстанция са били: да се изиска информация от СЕМ искани ли са допълнителни доказателства от трети страни или от доставчика, респективно от БТВ допълнителни доказателства, които да определят точния част на излъчване на процесното предаване, което е включено в този времеви отрязък, както и търговските съобщения – дали са засекли таймера с действително излъченото, т.е. дали съответства на точното време на излъчване. Същите са отхвърлени като са приети доказателства, представени от СЕМ, досежно наличието на интегрирана система за мониторинг на СЕМ, която се поддържа в режим 24/7 съгласно сключен договор с трето лице, което е декларирало верността на таймера.

Настоящата съдебна инстанция кредитира представените от СЕМ доказателства. От една страна същите не са оспорени от касатора в производството пред СРС. От друга страна, същите удостоверяват, че СЕМ има неограничен и непрекъснат достъп до всички видеофайлове, съставляващи записи на всичко излъчено от касатора /и не само от него/ 365 дни в годината, 24 часа, 7 дни в седмицата. Касаторът не е поискал назначаването на СТЕ, която да потвърди неговите възражения, респ. не е поискал оглед на видеоматериал в съдебна зала, който да опровергае събраните от органите на СЕМ доказателства относно продължителността на рекламните спотове. А всъщност доказателствата, с които разполага СЕМ, са именно излъчените на процесната дата в процесния времеви период предавания и рекламни спотове. Доказателственото искане за представяне на информация от страна по делото, в случая от самия жалбоподател, не би променило фактическата обстановка, още повече, че по делото е представен диск със запис на част от програмата на БТВ Медиа Груп ЕАД, излъчена на 21.05.2017 г., който е приет като доказателство и не е оспорен. По изложените съображения настоящият касационен състав споделя изводите на СРС, че измерването на продължителността на рекламните спотове не представлява сложна техническа дейност и може да бъде лесно осъществено посредством всеки обикновен нормално функциониращ времеизмервателен уред.

По отношение на второто възражение в КЖ относно продължителността на едночасовия период е налице трайна съдебна практика на АССГ, която се споделя напълно от настоящия състав – решения по кнахд № 7282/2015 г., № 7416/2015, № 8486/2015 г., № 8661/2015 г., № 8607/2015 г. и много други. В същите е прието, че съгласно чл. 89, ал. 1 от ЗТР, делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути. Доколкото спорният по делото въпрос е дали едночасовият период представлява астрономически час или плаващ едночасов период, в чл. 16 на Протокол за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия (Ратифициран със закон, приет от 38-о Народно събрание на 12.01.2000 г. - ДВ, бр. 7 от 25.01.2000 г. Издаден от Министерството на транспорта и съобщенията, обн., ДВ, бр. 96 от 11.10.2002 г., в сила от 1.03.2002 г.) изрично е посочено, че чл. 12 от Конвенцията придобива следната редакция: 2. Времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един астрономически час не може да надхвърля 20 на сто. Като част от вътрешното право, по силата на чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България, нормата обвързва задължените лица и не е необходим изричен акт на СЕМ към доставчиците с указание за прилагането ѝ. Следователно едночасовият период представлява астрономически час, а допустимото време

24

за реклама е максимум 12 минути, поради което административно-наказателната отговорност на дружеството е правилно ангажирана.

Допълнително следва да се отбележи, че дори и да липсват указания относно значението на „даден едночасов период“ по см. на Директива 2010/13/ЕС, то следва да се приеме, че се прилага общоприетото значение на 1-часов период, съответен на астрономическия час. Впрочем, това следва и от немската версия на чл. 23 на Директива 2010/13/ЕС, в която не се борави с понятието „даден едночасов период“, а е вписано, че рекламните спотове не могат да надхвърлят 20 % от един пълен час, което безспорно съответства на астрономически такъв. Следователно възраженията на касатора в тази насока се явяват неоснователни.

Наложеното наказание е в минимално предвидения от закона размер, предвид наличието на повторност, поради което не са налице предпоставките за намаляването му.

С оглед на изложеното решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

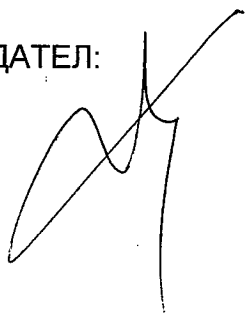
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, 2ри касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.11.2018 г. на СРС, НО, 18 с-в по нахд № 15172/2017 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

